

Přijďte již...

Jdeme k vám,jsme my děti,
jiných dob...budem pěti,
píseň svou,tajemnou,tajemnou,
cesty dlouhé,vedou nás,
k duším vašim,v tento čas,
tak slyštež prosbu bolestnou,bolestnou...

Mnozí však z cest těch se ztratili,
pročež sami tam jsme zůstali,
s prosbou za vás vroucnou,tolik vroucnou,
tak slyštež tedy oni,i vy,
zlomtež ledy zlobných cest,
duše než vaše ve smrt druhou vejdou...

Volá hlas mocný v nás písni svou:
"Přijďte již,božstva,přijďte již,zemi zhubtež prohnitou,
svět zničtež všechen tento blesky svými zcela...!!!"
I v duši čísiž smutku slova plná zní,
není však jedinou nesoucí touhu palčivou,
i když málo stále nás jest,kroky naše pevné jsou,
a ve skrytu oči naše slzy nad světem však roní...

Dnův mnoho...

Za noci té,hvězd ještě když,Luny ni nevládne zář,
a tma když rozlévá jen se všade,
dvojí jest pouze jen božstev tajemná tvář,
jež říká:"Brzy stříbra zář cest již svých najde,
hvězdy tak s Lunou psát i trhat budou kalendář,
věčný onen jas nade vším za nocí navždy půjde..."

Za doby té,země když též stvořena již jest
i vodstva,stromy a květ,v tichu sladce vše spí,
není nikdož jdoucí spleť prázdných zemských cest,
v hory ni,i vody,v jsoucno jejich kdož vstoupí,
slova jen zní:"Vzejde ať kdosiž,jehož budou nést,
a pro život zemi nechť deště i slzy prach skrání..."

Ve chvíli té tvorův mnohých na zemi plno hned,
vzduchem též,i vodou kdosiž též se hýbe,
přišli již tvorové žár v sobě mající,chlad,oheň,i led,
avšak ještě prý vše není zcela libé,
protož tedy tvor nový stvořen naposled,
a život tak všemu dán z moci něžné i hrubé...

Dnův mnoho kdosiž konal, stvořil' by vše, světem jenž jest,
poté se slovy: "Dobře tak vykonáno..." spočinul nade všemi z cest,
dílo toto tím však nekončí, stvořené vše třeba jest dále vést,
i když mnozí z nich božstva nechají utrpení těžká věčně nést...

Slyštež zvony v bití posledním...

Slyštež zvony v bití posledním blíže, stále blíže znít,
hlas dávný jejichž nás volá, jde k nám s tichým poselstvím,
nastal čas již, slíbeno což bylo když, má se naplnit,
dob nadchází konce všech tvorům daných pozemským...

Komusiž oheň, jiným znavšími kdož, nová přinesou což znamení,
povstaňtež tedy, časův přijde hodina oněch než posledních,
čas nastal již, věšteb když dávných sliby brzy již se vyplní,
za čas nedlouhý, temno se září setká proti zlu se ve zbrojích...

Koleda: Slyšte, lidé

Slyšte, lidé, hlasy znějí,
nové zpěvy prozpěvují.
To andělské zvěstování
o blížícím se zmrtvýchvstání.
Nadchází nová hodina,
světu o spáse novina.
Novina o vykoupení,
Pána Boha narození.
Narodil se z Panny květ,
na nějž čeká celý svět.
Hvězda se nám rozzářila,
na děťátko ukázala.
Do jeskyně sestoupila,
aby lidstvo vykoupila.
Malí, velcí vypravují,
o Ježíška narození.
Nyní jenom malé dítě je,
však jednou v krále dospěje.
Rolničky i zvony hrají,
tuto zvěst vám oznamují.
To je naše koleda,
kdo ji zná, ten dál ji dá.

Sjednocení

Tisíce let jsme byli v odloučení,

hořeli jsme dnem i nocí
neuhasitelnou touhou.
Však pominuly dlouhé kruté časy,
kdy nás zloba, pýcha rozdělily,
spojila nás opět láska
svým jedinečným kouzlem -
ztracenou duši opět zachránila.